De Arubaanse Courant

DAGBLAD VOOR ARUBA

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. [illegible] (Tel. thuis: [illegible])
Abonnement: f 2.50 per maand

Bureau Oranjestad: Nassaustraat [illegible], Tel. [illegible]
Agent San Nicolas: „Central Lunchroom", Tel. [illegible]
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel. [illegible]

2de Jaargang — DINSDAG 6 JANUARI 1953 — No. 152

Arubiana

Een van de vooraanstaande personen uit onze gemeenschap gaf ons Zaterdag het bericht door over het vreselijk gebeurde, dat de heer Brink (oud-officier van de Landmacht Ned. Antillen) op tweede Kerstdag zou zijn overkomen. Er was een brief uit Nederland gekomen, waarin de feiten waren vermeld, die wij publiceerden in het blad van Zaterdag. Dit bericht hebben wij geverifieerd en inderdaad bleek de brief met het droevige nieuws te bestaan. Hoe deze kon zijn geschreven zal veel een eeuwig mysterie blijven. Want de heer Brink en zijn echtgenote bevinden zich in Nederland in goede welstand en van een ongeval of iets van die aard op de tweede Kerstdag is niets bekend. Weinigen zullen zich meer over dat bericht verheugen dan wij. Met de heer Brink zijn wij in Februari 1947 naar de Antillen gekomen en wij hebben hem leren kennen als een sympathieke persoon, die zich hier vele vrienden heeft verworven. En wat de berichtgeving aangaat, het lijkt wel weer, dat de Franse journalist Frédéric Juin gelijk heeft met te stellen, dat elk bericht bij de bron moet worden gecontroleerd. En niet bij welke tussenpersoon dan ook, al heeft die nog zo goed de naam voor honderd procent acceptabel te zijn.

—o—

Het zich het oudste dagblad van Aruba noemende „Chuchubi", dat echter nog nimmer een dagblad is geweest in de geijkte betekenis van het woord, heeft in ons bericht van Zaterdag sensatie geroken en kwam prompt met een extra-éditie op de proppen. Het blad beticht ons van sensatie (we hebben het betreffend bericht zeer simpel opgemaakt, wars van enige neiging tot sensatie), terwijl het zelf voor die sensatie zorgt. Ja, als men op andere wijze dan ook zijn trekken niet thuis krijgt...

—o—

Het is iedereen bekend, dat het niet recht wil vlotten met de overdracht van vele diensten. Het is nu zo sterk, dat het personeel van het openbaar onderwijs aan het eind van deze maand geen salaris zal kunnen krijgen. Natuurlijk zal hiervoor wel een modus worden gevonden, maar het geeft toch een beeld van de verwarring welke er heerst. Ook op ander gebied, zoals met de touristische organisaties. Het is te hopen, dat er eindelijk eens een zonnestraal zal doorbreken in deze onbehaaglijke duisternis en dat men zal willen luisteren naar de adviezen van ons Bestuurscollege!

—o—

Tot besluit voor vandaag enkele aardige cijfers van onze Boekerij. In 1950 werden er ongeveer vijftien duizend boeken uitgeleend, in 1951 zes en twintig duizend en het vorige jaar heeft men bijna de een en veertig duizend gehaald. Dat zal hoopgevende cijfers. Want wie leest bouwt aan zijn eigen geest en aan de toekomst van zijn gemeenschap. Naar aanleiding van enige klachten, welke wij ontvingen van leden te Sint Nicolaas, delen wij mede dat het filiaal van de Boekerij daar geopend is elke Dinsdag- en Vrijdagmiddag van half drie tot half zes. Dat is nog wel voldoende gebleken, maar men kome niet steeds op het laatste nippertje.

Conferentie der „kleine commissie" is uitgesteld

„In verband met de gerezen misverstanden"

DEN HAAG, 6 Jan. — De Regeringsvoorlichtingsdienst te 's Gravenhage heeft medegedeeld, dat Prof. Kernkamp aan de Surinaamse en Antilliaanse regeringen heeft medegedeeld, dat in verband met de gerezen misverstanden omtrent de interpretatie van het zelfbeschikkingsrecht niet kan worden vastgehouden aan de te New York overeengekomen streefdatum van medio Januari voor de besprekingen van de zogenaamde kleine commissie, welke de verdere RTC-beraadslagingen zal moeten voorbereiden. In dit officiële communiqué wordt geen nieuwe streefdatum genoemd.

CENSUUR IN EGYPTE

CAIRO, 6 Jan. - De Egyptische regering heeft de censuur ingesteld met ingang van gisteravond op alle persberichten, zowel binnenkomende als uitgaande, aldus een militaire woordvoerder. De buitenlandse correspondenten zullen niettemin „volledige vrijheid blijven genieten en hen zal worden meegedeeld, wanneer er iets geschrapt wordt". De censuur, zo verteide de woordvoerder, heeft in hoofdzaak betrekking op militair nieuws.

UITSTEL AANGEBODEN AAN DE ROSENBERGS

NEW YORK, 6 Jan. — Aan de ter dood veroordeelde atoomspionnen Julius en Ethel Rosenberg is e envoorwaardelijk uitstel van executie aangeboden, indien zij een gratie-verzoek bij president Truman indienen. De beslissing over dit verzoek zal misschien aan Eisenhower toevallen, die op 20 Januari zijn ambt opneemt.

GELE KOORTS IN SAO PAULO

RIO, 6 Jan. - In de Braziliaanse staat Sao Paulo is een gele koorts epidemie uitgebroken. In 40 van de 90 geconstateerde gevallen is de patient overleden. President Vargas heeft opdracht gegeven om geen middel onbeproefd te laten de epidemie te bestrijden en te stoppen.

Naar een Nederlandse Antillen Voetbalbond!

In het dagblad La Prensa van Maandag 5 Januari j.l. lezen wij dat zowel de CVB als de AVB gelden hebben aangevraagd om met een elftal deel te nemen aan de Midden-Amerikaanse en Caraibische kampioenschappen, welke te Costa Rica in de maand Maart gehouden zullen worden. Wij kunnen begrijpen dat twee gelijkwaardige bonden, welke beide in de Nederlandse Antillen doch op verschillende eilanden gevestigd zijn, er naar streven de lichamelijke opvoeding op elk dier eilanden te bevorderen. Daar onder deze opvoeding ook de voetbalsport valt, ligt het voor de hand dat door beide sportbonden alles in het werk wordt gesteld een zo groot mogelijke deelname aan buitenlandse sport-evenementen te stimuleren.

Vanwege het gebrek aan een op sterke, gezonde basis bestaande Antilliaanse Voetbalbond, zoals b. v. de NABLO als International Olympisch Comité voor de Nederlandse Antillen, zal het steeds voor beide bonden zeer moeilijk zijn een werkelijke Antilliaanse ploeg aan kampioenschappen zoals de Midden-Amerikaanse en Caraibische te doen deelnemen. Wij weten, men zal ons vragen: „En de uitzending naar de Olympische Spelen dan?" Het antwoord hierop is, dat aan deze grootse spelen te Helsinki met een werkelijke de Nederlandse Antillen vertegenwoordigende ploeg kon worden deelgenomen, doordat de NABLO, waarbij zowel de CVB als de AVB zijn aangesloten, als Nederlands Antilliaans Olympisch Comité hier haar zeer gewaardeerde medewerking verleende en het mogelijk maakte dat onder de naam „Nederlandse Antillen" voor deelname ingeschreven werd.

Geheel anders is dit bij deelname aan de kleinere kampioenschappen, zoals de voetbal-kampioenschappen van Midden-Amerika en Caribbean. Aan deze kampioenschappen zal toch zonder een de Nederlandse Antillen vertegenwoordigend lichaam, zoals, wij schreven het reeds, de NABLO met betrekking tot de Olympische Spelen, wel niet met een Nederlands Antilliaanse ploeg ingeschreven kunnen worden. Wel kan b.v de CVB of de AVB hiervoor inschrijven of beiden afzonderlijk. Ook zal de CVB of de AVB kunnen inschrijven en het Curacaose of Arubaanse elftal met enkele spelers van het zustereiland kunnen versterken, maar dan blijft er toch steeds de niet-bevredigende oplossing, dat „Curacao" of „Aruba" voor deelname inschrijft. Dit is nu het feit waardoor steeds weer moeilijkheden zullen ontstaan.

Een op goede fundamenten gegrondveste Nederlands Antilliaanse Voetbalbond is hier de enige en juiste oplossing. Voor de verdere ontwikkeling van de voetbalsport en de lichamelijke opvoeding op onze Antillen is het te hopen, dat spoedig een dergelijk lichaam het levenslicht aanschouwe.

Zolang er geen dergelijk belangrijk lichaam op onze Antillen bestaat, zal het wel niet anders kunnen dan dat zowel Curacao als Aruba elk afzonderlijk deel uit gaat maken van sportevenementen als de Midden-Amerikaanse en Caraibische voetbalkampioenschappen.

De Tukker.

Franse inbreker ontsnapte voor de achttiende maal

PARIJS, 5 Jan. - Claudius Liogier, een bekende Franse inbreker, die er prat op gaat, dat hij uit iedere gevangenis weet te ontsnappen, is dezer dagen opnieuw gearresteerd, nadat hij voor de 18de maal was uitgebroken.

Liogier zat een straf van 20 jaar dwangarbeid uit wegens het stelen van de kerkschatten van de kathedraal te Reims, toen hij op 8 November j.l., slechts gekleed in een onderbroek, uit de gevangenis van Reims ontsnapte. Hij had de spijlen van zijn cel doorgezaagd en brak vervolgens in de timmermanswerkplaats van de gevangenis in, waar hij een ladder wegnam, waarmee hij over de acht meter hoge gevangenismuur wist te verdwijnen.

Hij is nog nooit veroordeeld wegens inbraak met geweldpleging. Zijn strafregister is echter het langste van het gehele Franse politie-archief. In het geheel heeft hij wegens 12 grote inbraken terecht gestaan.

Onder de voorwerpen, welke hij in 1948 uit de kathedraal van Reims had gestolen, bevonden zich een kopie van de kroon van Napoleon en de kroon van de Franse koning Karel X.

Kunnen de Russen binnen 23 dagen in Parijs zijn?

PARIJS, 5 Jan. - De opperbevelhebber der NAVO-strijdkrachten, generaal Ridgway, acht in het licht der geschatte mogelijkheden de vorderingen van de Westelijke defensie als niet bevredigend. Hij meent, dat de Westelijke strijdkrachten in geval van oorlog binnen de komende achttien maanden zware slagen zouden worden toegebracht. Hij wilde geen commentaar leveren op een verklaring van maarschalk Juin, dat de Russen uit Thüringen in 23 dagen Parijs zouden kunnen bereiken.

Sneeuwstormen in Frankrijk

PARIJS, 5 Jan. - In het afgelopen etmaal heeft geheel Frankrijk te lijden gehad van zware sneeuwstormen, waardoor vele verkeersongevallen werden veroorzaakt, die aan drie personen het leven kostten; 21 anderen werden gewond. De wegverbinding tussen Marseille en de omliggende steden werd vandaag gedurende verschillende uren onderbroken door een sneeuwpak van bijna 30 cm; het was de eerste maal sinds zes jaar, dat in deze streek sneeuw is gevallen.

In Algiers en nabijgelegen districten is in de loop van de avond voor het eerst sinds tien jaar bijna 5 cm sneeuw geregistreerd.

NOG MEER AMNESTIE

BONN, 5 Jan. - De Franse hoge commissaris in Duitsland, Francois Poncet, heeft amnestie verleend aan dertien Duitsers, van wie zes oorlogsmisdadigers, die nog enige jaren hun straf moesten ondergaan.

Burma zegt verdedigingsverdrag met Engeland op

RANGOON, 5 Jan. - Burma heeft Engeland meegedeeld, dat het bestaand Brits-Burmese verdedigingsverdrag over een jaar niet langer door Burma zal worden erkend, aldus wordt van bevoegde zijde vernomen. Volgens het verdrag had Engeland een militaire missie in Burma, die verantwoordelijk was voor de oefening en uitrusting van het Burmese leger. Burma heeft voorgesteld onderhandelingen te beginnen over een nieuw verdrag. Het oude werd begin 1948 van kracht, toen Burma onafhankelijk werd. Het verplichtte zich toen geen militaire missies van buiten het gemenebest toe te laten en Engeland verplichtte zich alle redelijke faciliteiten te verlenen voor de aankoop van oorlogsmateriaal. Gewoonlijk welingelichte kringen menen, dat Burma zal pogen elders wapens te kopen.

Voormalige raadsheer-commissaris bij Bijzondere Rechtspleging zou zijn gedagvaard

AMSTERDAM, 5 Jan. - De officier van justitie te Amsterdam, aldus „De Telegraaf", heeft tegen 17 Maart a.s. gedagvaard om voor de rechtbank te verschijnen mr F. P. Th. Röhling, wethouder van de gemeente Bloemendaal en raadsheer-commissaris in de zaak-Menten, terzake van het plegen van meineed in deze zaak, waarin hij als getuige door het Bijzonder Gerechtshof is gehoord.

Tevens heeft men mr Röhling 'n kennisgeving van vervolging doen toekomen op verdenking. dat hij zich als raadsheer-commissaris aan het valselijk opmaken van een proces-verbaal ten nadele van Menten zou hebben schuldig gemaakt. Bij monde van zijn advocaat, mr Witteman, heeft mr Röhling zowel tegen de kennisgeving als tegen de dagvaarding een bezwaarschrift bij de Arrondissementsrechtbank teg Amsterdam ingediend.

De redactie van „De Telegraaf" tekent hierbij aan:

De dagvaarding tegen mr Röhling en de kennisgeving van verdere vervolging jegens deze voormalige raadsheer-commissaris bij de Bijzondere Rechtspleging, is een ongehoord feit. Het is in de geschiedenis van de Nederlandse rechtspleging nog niet voorgekomen, dat een zo hoge functionaris van zulke ernstige misdrijven zelfs maar verdacht wordt. Meineed van een raadsheer-commissaris was 'n bijna ondenkbaar feit. Dat de heer Menten jarenlang is vervolgd, draaide tenslotte om de verklaring van de heer Röhling en om diens vooronderzoek waardoor de advocaten van Menten zich zo pijnlijk getroffen voelden. Destijds is — ook in ons blad — felle critiek geleverd op deze raadsheer-commissaris. Sinds twee jaar is een vooronderzoek tegen hem gaande. Wat niet wegnam, dat hij onlangs tot een hoge positie bij het departement van O.K.W. is benoemd, hetgeen grote verbazing heeft gewekt. Door deze vervolging raakt men midden in de onverkwikkelijke zaak, die zoveel stof heeft doen opwaaien en waardoor zoveel leed is toegebracht.

VAN HEINDE EN VERRE

CAIRO. - Een bericht in een Egyptisch dagblad, dat een soldaat uit Kenya, die dienst doet bij de Britse troepen in de Suez-kanaalzone, een Britse officier zou hebben neergeschoten, wordt door de Britse autoriteiten in Egypte met klem tegengesproken.

BERLIJN. - Eddy, de commandant van de Amerikaanse troepen in Europa, heeft zich gewend tot de Russische autoriteiten met het verzoek om twee Amerikaanse soldaten, die sedert 26 November in Oost-Duitsland worden vastgehouden, los te laten. Het betreft een luitenant en een soldaat.

MANILA. - De president van de Philippijnen heeft de immigratie-autoriteiten opdracht gegeven stappen te ondernemen welke zullen leiden tot de deportatie van drie duizend vreemdelingen, voornamelijk Chinezen, die met tijdelijke visa de Philippijnen binnen kwamen.

WASHINGTON. - De leden van de Congres-comissie, die een rondreis hebben gemaakt langs diverse buitenlandse posten van de Amerikaanse regering, hebben verklaard „geschrokken te zijn van de hoge levensstandaard van de Amerikaanse ambtenaren buiten Amerika". Zij bezochten West-Europa en Noord-Afrika.

NAIROBI. - Twee Europese vrouwen, die in Kenya een eenzame boerderij bewonen, hebben drie Afrikaners doodgeschoten en een ander zwaar gewond toen deze gewapend met lange messen hun boerderij binnen drongen.

In kort bestek

LUZERN. - De Tsjechische schaakkampioen Cenek Kottnauer heeft om asyl verzocht bij de Zwitserse regering en verklaard niet meer te zullen terugkeren naar Tsjechoslowakije. „De politieke situatie in mijn land wordt bij de dag slechter", zei hij.

CAIRO. - De Al Azhar-universiteit alhier, het oudste vormingscentrum van de Islam, heeft te kennen gegeven dat ex-koning Farouk moet worden beschouwd als een „ongeschikt opvoeder van zijn dochters".

LONDEN. - Verwacht wordt dat Engeland zal protesteren bij de Egyptische regering tegen de uitlating van minister Fathy Radwan over een guerilla-oorlogvoering tegen de Britse troepen, indien de Engelsen hun militairen niet terugtrekken uit de Kanaalzone.

GENEVE. - Volgens de „Tribune de Lausanne" zou het in het voornemen van Charley Chaplin liggen zich in Zwitserland te vestigen.

WENEN. - De privé-grondslag van het gezinsleven in Hongarije is bij een nieuwe „gezinswet", die op nieuwjaarsdag in werking is getreden, vrijwel geheel opgeheven. Het „gezag der ouders" is afgeschaft.

LONDEN. - Bij bijna de helft van de in 1951 overleden 42.338 Londenaren was de doodsoorzaak kanker of een hartgebrek, aldus een medisch rapport van de Londense graafschapsraad.

AMSTERDAM. - De Nederlandse Opera heeft een uitnodiging ontvangen tot het geven van een reeks voorstellingen in Dublin gedurende een periode van drie weken in het voorjaar van 1954.

DEZE JONGE MOEDER, het is mevrouw Jean Garrett, is in het ziekenhuis van Los Angeles op wel zeer moeilijke wijze moeder geworden van haar eerste kind. De vrouw had een ongeneeslijke kwaal, maar zij maakt het nu goed, evenals de baby,

Bepaalde landsdienaren in Suriname kregen wel een extraatje

PARAMARIBO, 5 Jan. - In de laatste Statenvergadering van het jaar heeft de heer Pengel van de NPS verklaard, dat hij zich van de regering heeft gedistancieerd.

De Staten waren bijeen ter behandeling van een verzoek van de landsdienaren om een extra eenmalige uitkering te krijgen.

De heren Pengel, Rens en Karamat Ali hadden een motie ingediend, waarin werd voorgesteld alle landsdienaren een uitkering te geven van minimaal fl. 100 en maximaal fl. 250. De regering had enkele dagen tevoren voorgesteld om tot een maximum bezoldiging van fl. 4200 een kinderbijslag van fl. 25 per kind te geven.

Door de heer Pengel werd onthuld, dat de regering aan de voorzitter van de Staten, de heer Bergen, had meegedeeld, dat, indien het voorstel van de motie zou worden aangenomen, de regering deze kwestie principieel zou stellen. Als antwoord hierop zei de heer Pengel, dat het karakter dezer regering, die geen partij-regering is en zich bij haar eerste optreden nadrukkelijk van partijen had gedistancieërd, door niemand kan worden bepaald. Hij voelde zich daarom vrij elke richting, die in 's lands belang was, op te gaan. Hij heeft zich van de regering gedistanciëerd.

De heer D. Findlay (NPS) achtte het onjuist om nu een kabinetscrisis uit te lokken. Hij meende, dat er nu toch ooit een periode van rust moest aanbreken om te kunnen werken aan de opbouw.

Na een debat van zes uren werd na overleg met de regering besloten om de landsdienaren tot een bezoldiging van fl. 7200 een uitkering te geven van minimaal fl. 100 en maximaal fl. 250.

DE K.L.M. IN 1952

Bemoedigende ontwikkeling der burgerluchtvaart

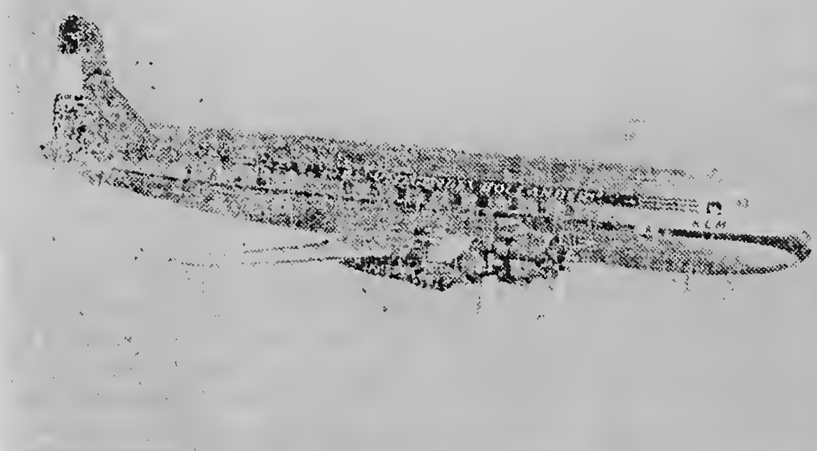
Het afgelopen jaar heeft voor Nederlandse burgerluchtvaart ede resultaten opgeleverd en de L.M heeft haar vooraanstaande aats in het wereldluchtverkeer innen behouden.

De ton-km productie nam in verlijking met 1951 met ongeveer pct. toe, terwijl de ton-km verop in dezelfde mate steeg. De ote productiestijging van 1951 et 21 pct. ten opzichte van 1950 n dit jaar niet worden bereikt, ndat deze in hoofdzaak te dann was aan intensivering van het bruik van de luchtvloot en niet n vlootuitbreiding. Hierin was hter einde 1951 het maximum reikt, zodat op dit punt geen tbreiding van de productie meer ogelijk was. Wel zijn in de loop n dit jaar een aantal nieuwe nheden aan de vloot toegevoegd l. zeven Douglas DC-6B vliegtuin, maar het effect van deze uitreiding werd door verscheidene rzaken te niet gedaan. In het ben van dit jaar n.l. werden twee onstellations teruggeleverd aan fabriek, terwijl ook de staking de Amerikaanse olieindustrie volgen heeft gehad voor de geheburgerluchtvaart, aangezien van gin Mei tot einde Juni de frequenties van bijna alle luchtdiensten aanzienlijk moesten worden ingekrompen. Bovendien verloor de .L.M. in Maart j.l. twee 4 motorige vliegtuigen bij ongevallen, n.l. Frankfurt en te Bangkok, aarbij dat bij Frankfurt helaas 5 slachtoffers eiste.

In het afgelopen jaar was de raag naar luchtverkeer groter dan et aanbod. Het vervoer van de .L.M. zou nog aanzienlijk groter ijn geweest, indi ende maatschapij over een ruimere capaciteit van vloot had beschikt. In vele gellen kon dan ook niet aan de raag naar vervoer worden volaan, hetgeen voornamelijk zijn veerslag vond in het vervoer van nigranten en vracht, terwijl er ok minder chartervluchten konden orden gemaakt.

Het aantal betalende passagiers teeg met ongeveer 20.000 tot plus inus 518.000. Deze stijging was or een groot deel te danken aan instelling van de toeristenklase op de Noordatlantische luchtutes ,waardoor een nieuwe groep izigers kon worden aangetrokten. Deze toeristenklasse is een root succes geworden. Naar schatting maakten ongeveer 15.000 passagiers in de periode van Mei tot n met December van deze vervoersmogelijkheid van de K.L.M. bruik. Het passagiersvervoer op Amsterdam-New York lijn is 1952, dank zij deze toeristenlasse met bijna 46 pct. gestegen. n 1951 reisden 21.600 passagiers p deze route. in het afgelopen aar echter was dit aantal bijna 0.000 passagiers meer n.l. 31.500 ebleken is, dat voor een overween deel nieuw vervoer is aangerokken en ook dat meer dan 86 pct n de Amerikanen, die van deze eristendiensten gebruik maken aar Europa kwamen voor het bezoek aan familie en-of voor een vaantiereis. Nog geen 10 pct. van Amerikaanse reizigers maakten n deze diensten gebruik voor zaendoeleinden. Van de niet Amerikaanse reizigers op deze diensten eisden slechts 37 pct. voor vacantie en-of familiebezoek. Ook is geonstateerd, dat de gemiddelde Amerikaanse toerist 6 tot 8 weken n Europa verblijft. 10 pct. verbleef 20 dagen of minder, bijna 24 pct. tussen de 20 en 30 dagen, 12,6 pct. tussen de 30 en 40 dagen, bijna 22 pct. tussen de 40 en 60 dagen en ruim 10 pct. meer dan 100 dagen. Vast staat, dat dit Transatlantische luchtvervoer in de komende jaren een ongekende omvang zal aannemen. De K.L.M. zal op deze route dan ook haar nieuwe Super Constellations, die in de loop van 1953 worden verwacht, inzetten. Deze vliegtuigen hebben een aanzienlijk groter capaciteit en kunnen 59 passagiers in de standaard- en 82 passagiers in de toeristenklasse vervoeren.

In October opende de K.L.M. een nieuwe eenmaal wekelijkse dienst naar Monterrey en Mexico City via Montreal. In November werd de lijn Amsterdam-Buenos Aires, die tweemaal per week wordt gevlogen, eenmaal per week doorgetrokken naar de Chileense Hoofdstad Santiago. In West Indië, waar de K.L.M. een eigen luchtnet exploiteert met een lengte van plus minus 19.000 km, waarin 22 steden

Ook de KLM vloog vol goede moed het nieuwe jaar in.

zijn opgenomen, ontving de K.L.M. van de Inter American Safety Council in 1952 voor het negende achtereenvolgende jaar het Veiligheidscertificaat. Op het ogenblik vliegt de K.L.M. naar 32 steden op het Westelijk Halfrond.

Het vervoer op het Europese luchtnet van de K.L.M. mag bevredigend worden genoemd en was hoger dan de verwachtingen. Voor een deel was dit te danken aan de stroom van Amerikaanse toeristen, die zó groot was, dat het soms een probleem was de passagiers te verwerken. Met de komst van de bestelde Convair 340 vliegtuigen in 1953 zal hieraan beter het hoofd kunnen worden geboden.

Afgezien van enige frequentie verhogingen is het Europese luchtnet in 1952 weinig uitgebreid. Met de zomerdienstregeling werd Salzburg in Oostenrijk in het luchtnet opgenomen en tijdens de Olympische Spelen te Helsinki werd tijdelijk enige malen per week een dienst tussen Amsterdam en de Finse hoofdstad onderhouden. Alhoewel in mindere mate dan op de Noordatlantische routes het geval is, zal de betekenis van het Europese luchtverkeer het komende voorjaar nog toenemen door de instelling van de toeristenklasse op vrijwel alle Europese luchtlijnen.

De lijnen naar het Verre Oosten blijven zich gunstig ontwikkelen. In het bijzonder die naar Tokio en Sydney, welke eind 1951 werden geopend. In October werd de frequentie van de lijn naar Tokio verdubbeld tot twee diensten per week. Sinds 1 September jl. heeft de K.L.M. het Nieuw Guinea net, waarin de plaatsen Biak, Hollandia, Sorong, Merauke, Tanah Merah en Noemfor zijn opgenomen en dat voordien in charter voor het Gouvernement werd gevlogen, in eigen exploitatie genomen.

Ook het vrachtvervoer heeft zich in 1952 uitgebreid. De K.L.M. vervoerde ongeveer 1.200.000 kg vracht meer dan in het voorgaande jaar nl. plus minus 14.000.000 kg, hetgeen een toeneming betekent van ongeveer 9 pct. De frequentie van de vaste vrachtdiensten van Amsterdam naar New York werd verhoogd tot 3 per week. Nieuwe vrachtlijnen werden geopend naar Johannesburg (eenmaal per 14 dagen), Montreal (1 maal per week) en Curacao (eenmaal per 14 dagen) Met de reeds bestaande vrachtlijnen naar Teheran, Bangkok, Londen en Kopenhagen telt de K.L.M thans 8 vaste vrachtlijnen. In totaal werden op deze lijnen ongeveer 3.500.00 kg vracht vervoerd. De overige vracht werd vervoerd met de passagiersvliegtuigen. Met de komst van de twee bestelde DC-6A vliegtuigen of „Liftmasters", speciaal voor het vervoer van vracht ingericht en met een capaciteit van ongeveer 12.00 kg elk, zal de vervoersmogelijkheid van de vrachtvloot aanzienlijk worden uitgebreid.

Het in gebruik nemen van het nieuwe en modern geoutilleerde vrachtgebouw op Schiphol in 1952 was een aanzienlijke verbetering waardoor de afhandeling van de vracht op meer efficiente en snellere wijze kan geschieden.

Alhoewel het Bedrijf Bijzondere Vluchten, belast met het uitvoeren van charters, in het bijzonder de beperkingen van de vloot ondervond, heeft dit bedrijf in het afgelopen jaar toch nog 220 chartervluchten kunnen maken naar alle delen van de wereld. Zo werden o.m. een Balinese dansgroep van Djakarta naar New York vervoerd, Olympische Athleten van Londen naar New York, voorts missionarissen naar Afrika, zeelieden, studenten, vracht, etc.

Ofschoon minder dan in 1951 was ook het aantal emigrantenvluchten dit jaar nog aanzienlijk. Er werden 65 van dergelijke vluchten gemaakt naar Canada, 15 naar Australie, 12 naar New Zeeland en twee naar Zuid Rhodesia. In totaal dus 94 vluchten met 5700 emigranten.

De vervoerscijfers van de K.L.M. over 1952 zijn als volgt:

	1951	geschat 1952	geschatte toeneming
Tkm productie	225.383.000	241.000.000	± 7 %
Tkm verkoop	153.000.000	163.000.000	„ 6½%
Aantal passagiers	499.194	518.000	„ 4 %
Gevlogen km.	42.738.000	46.000.000	„ 5½%
Kg post	1.516.000	2.020.000	„ 33 %
Kg vracht	12.870.000	14.000.000	„ 9 %
Passagierskm.	1.131.500.000	1.160.000.000	„ 2½%

De Technische Dienst van de K.L.M. op Schiphol ontving de opdracht tot revisie van de motoren van de Thunderjets, behorende tot de luchtmacht van een aantal NATO landen. Het Fototechnisch en Cartografisch Bedrijf van de K.L.M. voerde kaarteringsopdrachten uit ten behoeve van de Syrische en Oostenrijkse regeringen. Een belangrijke aanwinst was de in gebruikneming van hangar no. 9 ,Kingsford Smith' genaamd, die tot de grootste in Europa mag worden gerekend en die plants biedt aan 6 Constellations.

Tot de belangrijkste passagiers die in 1952 met de K.L.M. hebben gereisd, behoren op de eerste plaats H. H. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard, die in April van dit jaar een officieel bezoek aan de V. S. van Amerika hebben gebracht. Bovendien maakte Z. K. H. Prins Bernhard de openings vlucht op de nieuwe lijn naar Mexico mee en bracht hij met de DC-4 „Schiedam" een bezoek aan een aantal Zuidamerikaanse Staten. Voorts reisden met de K.L.M. Koning Leopold van België, leden van de koninklijke familie van Thailand, de premiers van Perzie en Australie en de Nederlandse Minister President Dr W. Drees.

De Luchtvloot die in de loop van 1053 en 1954 zal worden uitgebreid met 21 nieuwe vliegtuigen, bestaat thans uit 72 vliegtuigen, waaronder 15 Constellations, 7 Douglas DC-6B en 6 DC-6 vliegtuigen, 12 Convairliners en voorts een aantal DC-4 en DC-3 toestellen.

Het K.L.M. luchtnet is in de loop van 1952 met bijna 40.000 km uitgebreid en heeft nu een lengte van plus minus 200.000 km, waarin 97 steden in 65 landen zijn opgenomen.

Het aantal employe's is in 1952 toegenomen tot ongeveer 13.000. De uitbreiding van het personeel was een gevolg van de toegenomen productie en van de versterking van het verkoop apparant vooral in het buitenland, waar de K.L.M. thans over 90 eigen vestigingen beschikt.

Wat de financiele resultaten betreft mag worden aangenomen, dat deze evenals in 1951 bevredigend zijn geweest, ondanks het feit dat de kosten nog steeds een opwaartse tendens vertonen als gevolg van de over de gehele wereld gestegen prijzen en lonen. De ontwikkeling van de Nederlandse burgerluchtvaart is in de laatste jaren gunstig geweest en de verwachtingen voor de komende jaren zijn dan ook bemoedigend te noemen.

Epos van een Pools jongetje

Vocht zich door het IJzeren Gordijn om zijn vader te zien, die in Engeland werkt

Een ontroerende geschiedenis is verbonden aan de dertienjarige Poolse jongen Mieczyslaw, die z'n vader nooit gezien had voordat hij zich clandestien uit Polen een weg gebaand had naar Engeland. Niemand minder dan generaal Anders, de beroemde bevelhebber van de vrije Poolse strijdkrachten, heeft Mieczyslaw bewonderend de hand gedrukt.

Enkele maanden nadat Mieczyslaw geboren werd, brak de oorlog uit en vader Tomkiewicz moest in dienst. Tomkiewicz werd gevangen genomen door de Russen. Zijn vrouw en kinderen werden, tezamen met duizenden andere Polen, naar een kolchoz in Siberië gezonden. Tomkiewicz schreef later, dat hij zich bij de strijdkrachten van generaal Anders had gevoegd, waar hij opkiom tot officier.

De jaren gingen voorbij. De oorlog eindigde en de kleine Mieczyslaw en de rest van het gezin werden teruggestuurd naar een dorp in de buurt van Breslau, dat nu Wroclaw heette.

Op een dag kreeg Mieczyslaw's moeder een brief van haar man. Hij was in Engeland. Hij hoopte haar op te zoeken. Zij wist echter, dat de soldaten van Anders bij de Sowjets uit de gunst waren. Bovendien was haar man anti-communist. Zij gaf de hoop op haar man ooit nog eens terug te zien en hertrouwde. Maar Mieczyslaw kon de vader, die hij nooit gezien had, niet vergeten.

Mijnheer Amerika

Op een dag dwaalde hij door de straten van Breslau, die vol communistische politie-agenten waren. „Zeg knaapje, wat doe jij hier?" vroeg er een. Mieczyslaw loog en zeide: „Ik wil mijn schone vaderland eens bekijken." Tien dagen lang zag hij van Breslau niets meer dan de vier wanden van een gevangenisce. Toen werd hij weer naar huis gestuurd. De Poolse boeren spotten wat met hem. „Wou jij er vandoor gaan? Wou jij Polen uit? Zeker naar Amerika, hè? Nu, we zullen je mijnheer Amerika noemen."

Maar Mieczyslaw liet zich niet ontmoedigen. Hij wilde naar zijn vader in Engeland. Zijn moeder ried het hem af. Zij dacht trouwens, dat het hem toch nooit zou lukken. Maar in Augustus verkocht de jongen zijn konijnen. Hij verschafte zich acht broden en een landkaart en ging te voet op weg. Hij nam een trein naar een plaatsje in de buurt van de Oder, voer over de rivier met een veerpont en wandelde naar de Pools-Duitse grens.

Prikkeldraad

Hij verdwaalde in de bossen, at zijn laatste brood op, rooide wat aardappelen op een akker en bakte die. Want hij had ook lucifers meegenomen. Toen stiet hij op een grote prikkeldraadversperring. Hij volgde de versperring, liep in grote bogen om de wachttorens heen, zag voetsporen naar een open plek in het prikkeldraad, vond een ijzerdraadschaar, die een grenswacht daar had laten liggen, liep op zijn tenen over een tien meter brede strook glad zand, knipte het prikkeldraad van een tweede versperring door, rende over nog een strook zand naar een derde versperring.

Plotseling stond hij stil. Hij had getrapt op een onder het zand verborgen draad. Ergens begon een bel luide te rinkelen. Hij boog snel, knipte de electrische leiding door. De bel zweeg. Toen rende hij wat hij kon door velden en moerassen. Hij was doornat van de regen. Toen het donker was, klom hij in een boom en sliep daar.

Berlijn

Vier dagen dwaalde hij door Oost-Duitsland (ook communistisch). Daar hij geen Duits sprak, kon hij niet om voedsel vragen. Hij rooide weer aardappelen en bakte die. Er waren momenten, dat hij de moed opgaf en terug wilde keren. Toen op een morgen was hij in Oost-Berlijn. Hij liep door de Friedrichstrasse en keek uit naar een Amerikaanse of Engelse vlag. Daar kwam een agent van de volkspolizei: „Wo gehst du hin?" Mieczyslaw verstond geen woord, maar hij begreep, dat het mis was. Hij keek de agent brutaal aan en zeide in het Pools: „Houd me niet tegen. Ik ben de zoon van een Russische officier. U mag mij niet aanhouden." De agent liet hem gaan.

Even later zag hij een Amerikaanse vlag. Dat was op Tempelhof. Hij vertelde zijn verhaal. Het Britse consulaat bracht hem zo lang onder in een kindertehuis en zocht uit waar zijn vader zich bevond. Tomkievicz bleek textielarbeider te zijn in een fabriek te Blackburn.

Toen de jongen te Londen uit het vliegtuig stapte, lachte hij flauwtjes. Een vrouw wachtte hem op. Zijn vader was er niet. Die was te zeer onder de indruk dan dat hij naar Londen kon reizen. Maar nu zijn ze bij elkaar.

Bombard at toch één warme maaltijd

Dr Alain Bombard, de avontuurlijke Franse geleerde, die in 65 dagen in een rubberboot de Atlantische Oceaan is overgestoken van Las Palmas naar Barbados (zie de editie van gisteren), om te bewijzen, dat de mens op zee in leven kan blijven door zich te voeden met enkel vis, heeft op zijn eenzame tocht tenminste een warme maaltijd genuttigd aan boord van het Britse schip Arakaka, dat hij 800 mijl van hier tegenkwam op zijn tocht. Bombard, die dit mededeelde, zei dat die warme maaltijd zijn enige tijdens zijn tocht was geweest. Hij verklaarde voorts, dat hij 65 mijl van Barbados nog aan boord van een Nederlands schip was geweest. Van de Nederlanders had hij broden en worst gekregen, maar hij zeide er niet van te hebben gegeten zolang hij nog op zee was. Het brood had hij na zijn landing weggegeven en hij is nog in het bezit van de worst.

Bombard die voornemens is via Puerto Rico en New York per vliegtuig naar Frankrijk terug te keren voelt zich niet zo goed als vlak na zijn aankomst. Hij klaagt over vermoeidheid en dorst. Hij heeft last van zijn tandvlees en geeft er de voorkeur aan met een wandelstok te lopen. Hij zei, dat vissen en plankton zijn enige voedsel hadden gevormd onderweg. Plankton smaakte hem soms als kreeft, soms als oesters, soms als stijfsel. Het is zeer rijk aan vitaminen. Walvissen, de grootste zoogdieren ter wereld, leven er geheel van, aldus Bombard.

Een bijzondere delicatesse noemde hij jonge vliegende vissen.

DE VIER KINDEREN van het echtpaar William Martin (Virginia) lijden aan een zeer merkwaardige ziekte, waarover vele artsen geen oordeel durven te vormen. De kleine Polly (boven) is er wel het ergste aan toe en wordt dan ook extra verwend.

Tropicabana

76

OP ZOEK NAAR EEN VROUW

...len of houd hij haar handje vast als je vader niet kijkt."

„Dat weet ik werkelijk niet," antwoordde zij stijfjes. „Als er zoiets tussen hen bestaat, dan weten zij het prachtig geheim te houden. Maar ik geloof het niet erg. Ik heb met mijn eigen ogen gezien dat zij achteruit deinsde als hij haar aanraakte".

Pine keek naar haar shouder, die tegen zijn arm rustte.

„Zoals we nu doen, bedoel je?"

Susan sloeg haar ogen naar hem op, maar week niet achter uit. Haar lippen trilden tot een glimlachje.

„Je vindt jezelf geweldig sterk... en echt mannelijk. En grappig... niet?"

Zij bleven elkaar recht in de ogen kijken. Haar ogen werden steeds donkerder en mooier, vond Pine. Haar lippen waren half gescheiden. Het licht scheen er op en zij glansden bloedrood. Haar boezem deinsde onregelmatig onder haar laag uitgesneden avondtoilet. Pine boog zich over haar heen en kuste haar. Haar lippen waren koel maar niet terughoudend...... en plotseling werden zij warm en beantwoordden zij de druk van zijn mond, terwijl haar ene hand langzaam om zijn hals schoof.

Men weet nooit hoe lang zoiets duurt. Zij trok zich op een gegeven ogenblik een beetje ruw terug en morste iets uit haar glas op de grond. Zij leunde met haar rug tegen de kussens van de bank en beet zich op de lippen zonder Pine aan te kijken. Buiten kreunde de wind en dorre bladeren ritselden als de stemmen van afgestorvenen.

„Dat betekende natuurlijk niets," zei zij op vaste toon. „Ik hoop, dat je dat goed begrijpt."

„Natuurlijk."

„Ik heb er om gevraagd en ik heb het gekregen. Ik weet niet waarom ik het gedaan heb en het zal ook niet meer gebeuren. Onthoudt dat goed."

„Natuurlijk."

Zij hief haar hoofd met een ruk omhoog en beet hem toe: „Och... loop naar de maan!"

Plotseling begonnen zij allebei te lachen. Zij nam een zakdoekje uit haar tasje en droogde haar hand af, waarop zij wat whiskey gemorst had.

„Je bent een grote gek," zei zij, „maar ik mag je graag. En nu wij ons contract getekend hebben en ik mijn zoen heb gehad, moest ik maar weer eens gaan."

Zij drukte haar sigaret uit en stond op. Pine liep met haar mee naar de deur en stak zijn hand uit naar de knop.. Zij legde haar koele hand op de zijne.

„Ik geloof dat zij iets zitten uit te broeden, Paul. Mijn stiefmoeder, Whitney, Ruth Abbott. Ik geloof, dat zij weten wat jij wilt doen en zij zijn bang. Ik heb het in hun ogen gezien voordat zij de Tropicabana verlieten."

„Je moet je niet zulke gekke dingen in het hoofd halen. Wit is Ruth Abbott?"

„Dat heb ik je verteld; zij is de secretaresse ban mijn stiefmoeder. Ik geloof dat zij verliefd is op Stu Whitney. Dat is haar straf natuurlijk!"

„Wat een woorden!"

Zij nam haar hand weg en Pine opende de deur. Zij liep langs hem heen en haar zachte mantel streek langs zijn arm. Plotseling draaide zij zich om, trok Pine's hoofd naar beneden en kuste hem op de mond. Haar lippen waren nog niet afgekoeld. Pine probeerde haar vast te grijpen, maar zij glipte langs hem heen de gang in.

„Wel te rusten, Paul!" riep zij nog.

De liftdeur sloeg dicht en zij was verdwenen. Pine sloot zijn deur, bracht de glazen naar de keuken en maakte die daar schoon, waarna hij ze, met de koffiepot, in de kast zette. Toen hij toevallig in de spiegel keek, zag hij een onnozele grijns op zijn gelaat.

Hij haalde zijn zakdoek uit zijn zak en wreef de lippenstift van zijn mond. Lippenstift van Susan Griswold. Hij vroeg zich af waaraan hij dat verdiend kon hebben.

De wind was nog altijd niet gaan liggen. In de straat bewogen zich alleen maar schaduwen. Schaduwen, die elkaar schenen te achtervolgen.

Farwell Avenue was een straat met twee rijen keurige huizen, niet hoger dan drie verdiepingen. Pine was in een donkere portiek gaan staan en hield de straat in het oog. Uit enkele vensters straalde nog wat licht naar buiten, doch de meesten waren donker.

Langzaam verstreek de tijd. Alleen de wind had haast. Een boom bij de ingang van het park kreunde onder het geweld van de wind en ergens klapperde een hek. Pine nam een sigaret uit zijn zak en bleef daarmee zo lang staan spelen, dat het papiertje kapot ging en de tabak op de grond viel.

Mussolini had veel last van zijn familie

Edda Ciano was tegen haar vader, Claretta bleef de Duce trouw

Aan de dood van Mussolini is nimmer getwijfeld, zoals dit het geval is met Hitler, die velen ergens in Zuid-Amerika wanen, op de loer liggend om zich aan het hoofd te stellen van een duizendjarig Vierde Rijk. De lugubere figuur van de Führer leende zich beter om na haar melodramatisch einde te worden gehuld in een waas van mysterie — beter dan die van de Duce, misschien een opgeblazen heerschap, maar een menselijker mens met zijn spectaculaire ondeugden, zo schrijft het Algemeen Handelsblad.

Wel worden er in Italië bij tussenpozen vrij ongeloofwaardige verhalen gepubliceerd met betrekking tot het stoffelijk overschot van Mussolini, waarmede sinds de schietpartij bij Dongo aan het Comomeer op 28 April 1945 duchtig is gesold. Na de weerzinwekkende lynchtonelen op de Piazza Loreto te Milaan werd het in een stille hoek van het Musocco-kerkhof aldaar begraven. Een jaar later bleek het graf te zijn geopend en de overblijfselen door neo-fascisten opnieuw ter aarde te zijn besteld, thans op een klein dorpskerkhofje ergens in Lombardije, in afwachting van de tijd — die zij aanstaande achten — dat er een „nationaal mausoleum" zal verrijzen, zoals de Invalides voor Napoleon I te Parijs! Maar de politie kwam er achter en haalde tijdens een donkere nacht de resten weg om ze naar een onbekende bestemming te brengen. Het heet dat alleen enkele van de allerhoogste ambtenaren van Binnenlandse Zaken weten welke deze bestemming is, doch algemeen wordt aangenomen dat het hier de Certosa, het veertiende-eeuwse Karthuizerklooster in Pavia, betreft, waar de resten in een verzegelde nis in de muur van een kleine, ongebruikte ruimte bij het altaar werden bijgezet. Het Milanese blad El Tempo wist dezer dagen te vertellen, dat Mussolini's overschot in die tussentijd nog enkele maanden in het klooster van Sant' Angelo te Milaan zou hebben gerust, doch daar door de politie was weggehaald om naar de Certosa te worden getransporteerd.

Reeds meermalen heeft de familie van Mussolini door bemiddeling van een advocaat de regering verzocht Benito te mogen begraven in zijn geboortepalats Predappio, naast zijn broeder Arnaldo. Een grafkelder en monument zouden zelfs reeds gereed zijn.

De naaste verwanten van de Duce zijn overigens in de jongste tijd nogal eens over de tong gegaan, meer speciaal zijn dochter Edda, over wier opgewekte levenswandel al meermalen veelbetekenende opmerkingen zijn gemaakt. Edda Mussolini, weduwe van Galeazzo Ciano, Mussolini's minister van buitenlandse zaken, die op bevel van Hitler en Himmler met goedvinden van zijn schoonvader als „landverrader" werd gefusilleerd, heeft onlangs een aanklacht ingediend tegen de fascistische publicist Emilio Settimelli. Deze heeft in een boek, getiteld Edad tegen Benito, een geheim „Memoriaal" gepubliceerd, dat Edda in 1945 aan de justitiële autoriteiten te Rome richtte om zich vrij te pleiten van „collaboratie". Hoe Settimelli aan het document is gekomen, weet hij alleen; niemand verbaast zich er echter over, want Emilio Settimelli, een Florentijnse volksjongen, die destijds een bedenkelijke vermaardheid genoot wegens zijn hardhandigheid in de fascistische knokploegen, was in de eerste jaren van Mussolini's bewind eigenaar van het extremistische blad Imperio, dat de Duce tot de meest fanatieke onverdraagzaamheid aanzette. Na enige jaren van zwijgen is hij thans te voorschijn getreden met zijn uiterst felle boek, waarin hij het echtpaar Ciano, Galeazzo zowel als Edda, verantwoordelijk stelt voor de „lamlendige, stomme laagheden", waarmee Mussolini zijn reputatie heeft bevlekt.

Edda weerlegt in haar memoriaal de beschuldiging dat zij haar vader zou hebben geïnspireerd bij diens buitenlandse politiek, dat de „As Rome-Berlijn" grotendeels haar werk zou zijn, en nog veel meer, met de verklaring dat haar betrekkingen met de Duitsers uitsluitend een mondain karakter droegen. Als echtgenote van de minister van buitenlandse zaken moest zij Duitse persoonlijkheden ontvangen. Zij „geloofde stellig in de overwinning van de As, zonder daarop te hopen". Ten bewijze dat zij het regiem niet steunde voert zij aan, dat haar man bij zijn laatste onderhoud met haar, vóór dat hij te Verona werd terecht gesteld, haar had verzocht zijn dagboek te doen publiceren, „opdat de waarheid bekend zal worden". Hoe funest Ciano's aantekeningen voor de reputatie van Mussolini zijn, weet men thans wel.

Settimelli heeft het memoriaal van Edda in zijn boek gebruikt als aanklacht tegen haar, omdat zij haar vader zou hebben tegengewerkt, bedreigd en in de afgrond zou hebben gestort. En men zou waarlijk geneigd zijn om medelijden met Edda te hebben, indien men niet wist dat haar verleden weinig verkwikkelijk is en dat zij op het ogenblik tracht opnieuw een rol te spelen in het neo-fascisme.

Ook Donna Rachele, Mussolini's echtgenote, heeft haar hart wel eens uitgestort. Zij publiceerde in 1948 haar „memoires", die, alvorens zij het licht zagen, door een journalist zonder naam en ook zonder talent tot een weinig leesbaar geheel werden gefatsoeneerd. Rachele, een voormalige dienster uit een dorpsherberg, is ook, nadat haar man tot de hoogste macht was opgeklommen, nooit op de voorgrond getreden en eenvoudig

Toch heeft Rachele niet tot het bittere einde aan de zijde van haar man gestaan. Zij heeft hem losgelaten, misschien bewust, misschien onbewust, door de voor het fascistisch regiem noodlottige oorlogswending daartoe gedwongen. Clara Petacci, de dochter van een Milanees medicus en de laatste in de vrij lange reeks van Mussolini's minnaressen, was de vrouw, die zijn uiteindelijk lot met hem heeft gedeeld. Clara had kunnen vluchten, indien zij had gewild; haar zuster, een filmactrice, die onder de naam Myriam de San-Servolo in Spanje woonde, had haar, toen het nog tijd was, onderdak aangeboden. Zij weigerde. Ten tijde van zijn kortstondige „Sociale Republiek", die na de val van het fascistisch regime in Noord-Italie onder bescherming der Duitsers was uitgeroepen, liet Mussolini zijn vriendin overkomen naar het Gardamer, waar hij als „staatshoofd" zelve gebleven. Voor de Romeinse society bestond ze niet. Zij was van haar jeugd af sterk links-socialistisch georiënteerd en ze is het haar gehele leven gebleven. „Mijn leven met Benito", heetten haar Herinneringen. Geen gemakkelijk leven had zij in de schaduw van de dictator, die haar in de latere jaren verwaarloosde. Zij liet zich anders niet door hem intimideren, voelde meer voor een besloten gezinsleven dan voor holle uiterlijkheid. Zij vertelt zelf hoe zij eens toen Mussolini 's avonds laat van zijn ingewikkelde conferentie terugkeerde, tot hem zei: „Allemaal goed en wel, maar vanochtend zag ik op de markt, dat de appelen weer vijf cent duurder zijn, dat vinden de mensen heel wat belangrijker dan jouw conferenties en recepties..." zetelde. Korte tijd verbleef Clara in een kleine villa op Vittoriale, het domein van d'Annunzio, wiens weduwe, de prinses de Monte—Nevoso, het grootste deel van het jaar in Parijs woont.

Er bestaat een uitvoerige correspondentie tussen Benito en Clara, die meer dan 250 brieven omvat. Maar volgens degenen, die van uittreksels hebben kennis genomen, valt er niet veel belangrijks in te lezen: conventionele minnebrieven, huiselijke mededelingen en soms ook missives om kleine ruzies bij leggen.

De correspondentie werd na veel naspeuringen ontdekt onder het plaveisel van het bordes van een klein landhuisje aan het Gardameer, „Mirabella", van het gezin Cervis, waar Clara korte tijd verblijf heeft gehouden.

Voorbereiding huwelijk van Prinses Josephine

In verband met het huwelijk van prinses Josephine-Charlotte, met kroonprins Jan van Luxemburg, dat — naar Belga in Luxemburg vernam — na Pasen en vóór 25 April 1953 in de R.K. Kathedraal van de groothertogenlijke hoofdstad zal worden ingezegend, rijzen protocolaire moeilijkheden. Een staf van experts buigt zich op het ogenblik over de opstelling van de plannen, de rangorde der gasten in de huwelijksstoet en aan het diner, dat door de Groothertogin van Luxemburg wordt aangeboden.

Organisatorisch is het een van de meest ingewikkelde puzzles, welke de hofdignitarissen dienen op te lossen. Daar het een familiefeest betreft van de Belgische en Luxemburgse dynastieën, reeds door andere banden des bloeds verbonden, zal de kwestie van de voorrang van koning Leopold als het hoofd van de Belgische dynastie geen moeilijkheden opleveren. Maar welke plaats dient men te geven aan de vertegenwoordigers van de met het Brusselse hof sterk bevriende Spaanse en Franse koningshuizen, die niet meer regeren? Voeg dan daarbij nog de zeer gespannen verhouding met het hof van Engeland, welke nog steeds niet is verbeterd. De vraag rijst of men alle regerende en niet-regerende vorstenhuizen dient uit te nodigen. Ook ex-koning Farock?

Intussen hebben de geldinzamelingen van het Nationaal Comité voor een huldebetuiging aan prinses Josephine Charlotte, dat door de gouverneur van Oost-Vlaanderen wordt gepresideerd, en de lijst van het Brusselse blad Libre Belgique bijkans frs. 1.000.000 opgeleverd. Het Belgische vok zal zijn prinses een prachtig geschenk aanbieden.

Tienduizenden Belgen en Luxemburgers wensen het feest bij te wonen. Maar van de kathedraal naar het stadhuis en het paleis van de Groothertogin bedraagt de afstand nog geen kilometer. Waar zullen die toeschouwers een plaats vinden? Nog een puzzle, dit keer voor de burgemeester van Luxemburg en voor de verkeerspolitie, aldus schrijft het Algemeen Handelsblad.

DEZE OORLOGSFOTO werd genomen aan boord van de Amerikaanse kruiser „Marshall". De mijnenveger „Waxbill" werd in de Koreaanse haven Wonsan beschoten door communistische artillerie (men ziet hier en daar de hoge waterkolommen), maar slaagde erin tijdig een rookgordijn te trekken (achtergrond) en tijdig te ontsnappen.

DIT IS DE LAATSTE FOTO van de Deense Koningin-moeder Alexandrine, die op 17 December in een ziekenhuis te Kopenhagen overleed na aldaar te zijn geopereerd. Geheel Denemarken was in diepe rouw door het overlijden van de geliefde Koningin-moeder, die vijf dagen voor haar dood drie en zeventig jaar was geworden. Koning Frederik vertoefde aan zijn moeders zijde toen zij heenging.

Radioprogramma

Golflengten:
Curom: 415,5 en 59,88 m.
Avros: 19,4 m.
Radio Nederland Wereldomroep: 13.96, 16.88, 19.71, en 25.87 m, 16.88, 25.57 en 31 m.

VANDAAG:

Curom:
17.30 voor de kleine kinderen; 17.50 gram.pl.; 18.05 gelukwensen; 18.15 dinermuziek; 18.45 nieuws; 19.00 Papiament; 19.30 reclame; 20.30 „Boeken vragen uw aandacht"; 20.45 orkestenserie; 21.15 „Swing, sweet and jazz"; 21.45 reclame; 22.15 vandaag en morgen; 22.30 sluiting.

Avros:
16.00 reclame; 16.30 voor de jarigen; 17.15 voor kinderen; 17.25 reclame; 18.00 RAO-progr.; 18.0 nieuws; 19.01 Indonesische liedjes; 20.00 reclame; 20.15 walsen aan de vleugel; 20.30 praatje over schaak; 20.40 kamermuziek; 20.55 nieuws en sluiting.

Radio Nederland:
19.00 opening en nieuws; 19.10 intermezzo; 19.14 nieuwsjourn.; 19.30 „Bel Canto"; 19.53 brieven van luisteraars; 20.05 W.I. rubriek; 20.35 persoverz.; 20.55 avondgebed; 20.58 sluiting.

DIVERSEN

Vandaag hebben nachtdienst:
Oranjestad: Botica del Pueblo.
San Nicolas: Botica San Lucas.

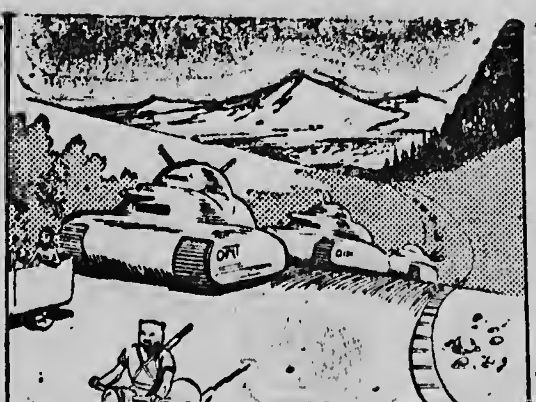
Sluiting luchtmail Nederland:
Dinsdag 2.45 n.m.
Woensdag 4.00 n.m.
Zaterdag 2.45 n.m.

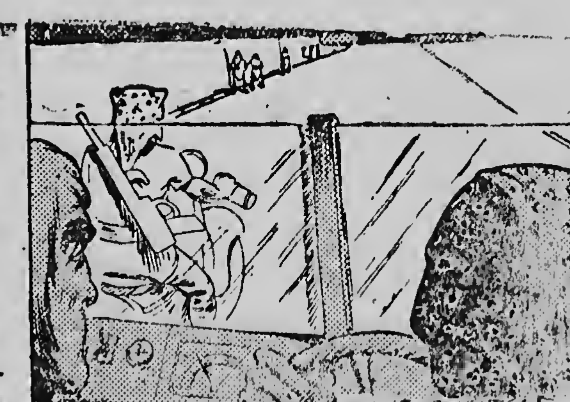
Wijkverpleging Wit-Gele Kruis:
Zuster Hauewinkel, Oranjestad, Tel. 1471.

De ondergang van Atlantis (55)

ERIC DE NOORMAN door Hans G. Kresse

Generaal Tubalah ontvouwde gaandeweg zijn gevaarlijke plannen. Ieder onderdeel van de staatsgreep werd gewikt en gewogen; geen detail werd overgeslagen. Nog steeds stond de officier achter de spreker en luisterde gespannen. Plotseling viel het oog van een der Atlantiden op de man en in een plotselinge opwelling van wantrouwen vroeg hij: „Zijn al uw officieren en manschappen betrouwbaar?" met een flauwe hoofdknik in de richting van de nu weer in de tentopening staande officier. Zonder zelfs om te kijken antwoordde Tubalah: „Gij kunt u op mijn mannen verlaten. Zij delen mijn gevoelens ten opzichte van Kirasso. Voor verraad behoeft u niet bevreesd te zijn." Gerustgesteld hervatten de Atlantiden nu hun besprekingen en toen, reeds lang na middernacht, de samenzweerders uit elkaar gingen, was het plan voor de staatsgreep tot in alle bijzonderheden bestudeerd en besproken. Tubalah zond de volgende morgen enkele van zijn officieren met een vervalst bevel naar het in de buurt van de hoofdstad liggend vliegterrein om daar het commando over te nemen. Enige tijd later brak ook het leger op en als een grote slang kronkelde het over de wegen in de richting van de hoofdstad van Atlantis. Dagen ging de tocht over de vlakten en door de wouden van het eens zo machtige Atlantis en eindelijk zagen zij de grote Westelijke poort voor zich opdoemen... Hoewel het gehele plan tot in de puntjes verzorgd was, bekroop Eric toch een onbehaaglijk gevoel bij het idee, dat hij zich nu vrijwillig in de macht van zijn aartsvijand Kirasso ging begeven...

De Arubaanse Courant

SECCION PAPIAMENTO

Entendimiento entre Inglaterra y America ta critico

En vista di e conflicto tocante problemanan di petroleo na Persia

LONDRES - Un punto critico a worde alcanza entre gobiernonan Britanico y Americano en vista di e conflicto petrolero na Persia, asina un corresponsal di Reuter ta reporta. E dos gobiernonan a combini den principio tocante e proposicionnan nobo cu nan a sumeti e siman aki na Mossadeq, cu intermediacion di Loy Henderson, embajador Americano na Teheran.

Sinembargo, ta existi un diferencia di opinion tocante e actitud cu mester worde tuma, si acaso Mossadeq rechaza e proposicionnan aki of trata di alcanza un compromisio. Gobierno Ingles ta para ariba e punto cu, si acaso Mossadeq rechaza e proposicionnan, tur ayudo economico lo worde deteni for di dje, y cu lo no importa nan mas cu Persia bira comunesta of no.

Gobierno Americano tin miedo cu nan lo worde acusa cu nan a laga Persia bira comunista mescos cu nan a laga socede cu China y America ta dispuesto pa continua ayudo economico, sea cu Mossadeq acepta of rechaza e proposicionnan

Hasta Eden cu Acheson, segun e corresponsal di Reuter ta informa, no a logra yega na un acuerdo tocante e punto aki na Paris promer cu Pascu. E siman aki Henry Byroade, sub-ministro Americano pa Oriente Central, a yega inesperadamente na Londres na bordo di aeroplano. Oficialmente su bishita ta worde yama un cuestion di rutina. Henry Byroade a haci varios bishtai na ministerio di asuntonan exterior.

Despues di dos luna un cuminda cayente

LONDRES - Dr. Alain Bombard e sabio Frances aventurero kende a cruza Oceano Atlantico den un flota di rubber den dos luna for di Las Palmas pa Barbados (un parti den e edicion aki tin un reportaje tocante su viaje) pa proba cu un hende por keda na bida ariba lamar comiendo solamente piscat, a come solamente un plato cayente durante henter su viaje. Esaki a socede na bordo di e bapor Ingles Arakaka, e uel a encontra na mas of menos un distancia di 800 milla for di aki durante su viaje. Bombard a bisa cu esaki tabata e unico cuminda cayente durante henter su viaje. Ademas el a declara, cu mas of menos 65 milla leuw for di costa di Barbados el a subi na bordo di un bapor Holandes. For di e Hoalndesnan el a haya pam y worst, pero el a bisa cu el no a come nada di esaki tan tempo cu el tabata ariba lamar. E pam el a duna otro hende despues cu el a yega costa y e worst el tabatin ainda den su posesion.

Bombard, kende tin intencion pa bolbe bai Francia cu aeroplano via Puerto Rico y New York no ta sinti su mes mes bon manera poco despues di su yegada. El ta keha tocante cansancia y sed. El tin hopi dolor den su carni di diente y ta prefera pa cana cu un wandelstok. El a bisa cu durante su viaje pisca y plankton tabata su unico cuminda. Algun vez, segun el a bisa, plankton tabata smaak manera kreeft, otro biaha manera cocoiishi y otro biaha mescos cu guma. Sinembargo, e tin hopi vitamina. Bayena, cu ta un animal asina grandi, ta biba exclusivamente di plankton, el a bisa.

Un plato particular tabata piscarnan chikito volante, el a bisa.

Atraveza di oceano ariba un flota di rubber den dos luna di tempo

LONDRES - E doctor Frances dr. Alain Bombard, kende manera a worde anuncia anteriormente caba, a yega na Barbados despues di su viaje di un poco mas cu dos luna atravez di Oceano Atlantico, a participa algun particularidad tocante su viaje.

El a bisa cu durante e tempo aki el a biba di pisca curo, cu el a coi cu yudanza di un aparato pa captura pisca bao awa. Como awa el a usa e liquido cu el a pers for di den e piscarnan cu el coi y awa yobi e uel tabata coi den un reservoir ariba su flota di cinco metro di largura. Capturamento y matamento di tribon no tabata dificil. Nan carni sinembargo tabata poco dushi. Su enemigonan grandi tabata zwaardvis, cu repetidamente tabata stoot su flota di rubber. Tambe pa motibo di oanan halto el a pasa algun momento di hopi susto.

Ademas Bombard a declara cu 27 dia largo el tabatin di nabega sin biento y cu ademas el a perde e rumbo correcto, asina cu el a bin yega un luna mas laat di loke el a spera. Dos dia promer cu su yegada na Barbados el a encontra e bapor di carga Holandes „Bennekom" di KNSM cu tabata na camina pa Port of Spain (Trinidad. Durante su viaje e doctor Frances a perde binti libro di peso.

Aeroplano di KLM cu a haci aterizaje forzoso a haya asistencia rapidamente

WASHINGTON - Mes ora despues cu e captan di e avion typo Skymaster di KLM cu mester a haci un aterizaje forzoso den desierto den vecindario di Saudi Arabia, a anuncia pa radio cu el no tabatin suficiente combustible y cu el lo trata pa haci un aterizaje forzoso, comandante di servicio di ayudo aerea militar a manda trupanan pa duna asistencia. Un aeroplano di Fuerza Aerea Norteamericana, carga, cu parachutista a sali for di Dahran y a haya e aeroplano cu a haci e aterizaje forzoso na un distancia di mas of menos binti milla leuw den desierto. E parachutistanan a bula abao y despues di promer contacto nan a yama un helicopter pa radio, cual a trece un doctor na lugar cu e aeroplano a haci e aterizaje forzoso.

Tambe un cuadrilla di trupa pa bin duna assistencia a bini na terra. Cu auto tur e naufragiadonan a regresa pa Dahran, for di unda nan a sigui nan viaje cu un otro avion di KLM cu a bini pa busca e pasaheronan.

Dr. van der Horst ta bini Aruba

Dr. Anton van der Horst, kende actualmente ta na Curacao, lo bini Aruba pa banda di fin di e siman aki. Diadomingo mainta (cuminzando na siete 'or) el lo toca na orgel durante servicio den misa Protestant na Playa. Dialuna y Diamars dr. van der Horst lo tene lectura den e misa aki tocante „Desaroyo di Arte di Toca Orgel". Tur dos lectura lo worde sigui pa un concerto ariba orgel. Probablemente e coro di Comunidad Protestant lo presta nan cooperacion di dos anochi. Pa e bunita anochinan aki tin oportunidad pa registra na Oranjestad na firma Wimco den Nassaustraat y na Libreria Publicc. Come sumanan minimo a worde stipula: tres florin pa un anochi cinco florin pa tur dos anochi pa e dos lectura y concertonan. Esaki no kier me encu sumanan mas halto no ta bonbini. Tur hende por presencia e presentacionnan di dr. van der Horst; na entrada di misa e programanan atractivo lo worde reparti.

Un fiesta formidable

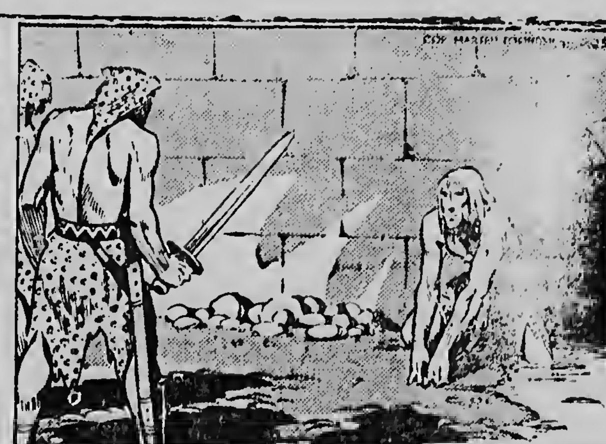
NEW YORK - Un millionario di Texas, Tevis Morrow, kende a gana cantidad di riqueza den industria petrolero, a organiza na Hollywood pa mas of menos 400 huesped, un di e fiestanan di anja nobo mas grandioso cu industria di pelicula unda por lo tanto e hendenan no a pene mucho cuidao ariba un florin tampoco - no a mira desde hopi anja. Pa e ocasion aki el a huur un di e clubnan di anochi di mas bon fama na Sunset Strip. E club aki yama „Mocambo". Champange tabata worde sirbi na bondanza na tres ba, pero Morrow mes no a tuma nada di esaki, pasobra el ta un persona cu ta abstene completamente for di alcoohl. „Solamente mi tabata kier a duna un fiestin pa algun amigo, y vael la pena e gasto", asina el a bisa ora nan a presente'le e cobranza (cu a pasa fls. 30.000). Entre e huespednan tabatin e anterior reina-madre Nazli di Egypto, Doris Duke, e mucha muher mas rico na mundo, Joan Crawford, Cesar Romero Lana Turner, Dorothy Lamour, Greer Jackson y Lex Barker, kende ta hunga den peliculanan di Tarzan. E parti musical tabata encarga na dos orquestra, cu tabata toca segun turno, y ademas un „hillbilly-band". Cinco detective privado arma cu revolver, tabata patrulla entre e huespednan pa protega piedranan preciosa di e damasnan cual, segun calculacion, tabata representa un valor total di mas of menos tres y mitar million florin. Sinembargo, nada a worde horta. Na cada uno di su huespednan Morrow a regala un sombre grandi di cowboy.

Caida di Atlantis (41)

ERIC DE NOORMAN pa Hans G. Kresse

Bringamento no tabata necesario pasobra nan no por a descubri ningun lastro di un stacion di leopardo. Aparentemente e hombernan cu tabata traha cu e cerca a bai. Despues cu Eric y su companjeronan a bolbe lamta e cerca, nan a busca un lugar di sconde pa pasa anochi. Su siguiente mainta nan cada un a coi un rumbo. Eric a bai den vecindario di mercado. Aki el tabata spera di topa algun conocir, kende posiblemente lo ta despuesto pa coopera den un revolucion. No obstante cu ainda tabata hopi tempran den oranan di mainta, ya tabatin hopi hende ariba pia. Eric a ripara cu varios grupo di leopardo tabata move ariba e terreno. Evidentemente nan tabatin instruccion pa tene un vista. Di repente Eric a mira un homber chikito ta camna spanta entre e multitud grandi di hende. Tabata Pum-Pum, e enano! Tan cuidadoso posible Eric a bai cerca e hombercito y a batie'le ariba su schouder... Cu un grito di susto e enano a draai waak, y ora el e mira e leopardo grandi, su cara a bira bleek manera di un morto. „Bin cu mi," Eric a bise'le. Den un caya smal el a conta e enano spanta kende el tabata. Contento y henteramente tranquil Pum-Pum a conta Eric cu el sabi un bon lugar pa reuni. Promer el lo hiba Eric aya y despues purba haya e otro hombernan di Atlantis. Eric a splike'le unda nan lo topa e anochi ey. E palabra di entrada lo ta „castillo". Mientras tanto nan a yega na un cas chikito, Pum-Pum a bati na porta y despues di algun rato un muher bieuw a habri e porta.